

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

03 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2019, declarat de avocata Ludmila Bîrcă, în numele inculpatului

Ciobanu Igor XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 03.01.2019 – 14.06.2019,
instanța de apel: 07.10.2019 – 20.11.2019,
instanța de recurs: 23.03.2020 – 03.06.2020.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 14 iunie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Ciobanu Igor a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 6 luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 1 an.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Ciobanu I., fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, prin sentința Judecătorei Chișinău din 28.12.2017, irevocabilă din 16.01.2018, pe un termen de 4 ani, știind cu certitudine că se află în stare de ebrietate alcoolică, acționând cu intenție directă și având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, conștientizând caracterul social periculos al acțiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică și a consecințelor care pot surveni, la 07 noiembrie 2018, aproximativ orele 10.40, a condus automobilul „Opel Astra”, n.î. XXXXXX, deplasându-se pe str. Dante Alighieri în direcția șos. Muncești, încălcând astfel cerințele art. 14 Regulamentului circulației rutiere, potrivit căruia conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere și, ajungând la intersecția cu șos. Muncești, mun. Chișinău, în trafic s-a tamponat cu automobilul „Skoda Octavia”, n.î. XXXXXX, condus de Racu I.

În continuare, în cadrul verificărilor efectuate, fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, Ciobanu I. a fost supus testării alcoolscopice cu alcooltestul de model „Drager 6820”, pentru constatarea faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, s-a stabilit că în aerul expirat concentrația vaporilor de alcool constituie 0,35 mg/l care, conform prevederilor art. 134¹² alin. (3) Cod penal, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina și a solicitat ca judecata să se facă în procedură simplificată.

Deoarece probele administrate dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere.

Conform art. 264¹ alin. (4) Cod penal, în vigoare la data săvârșirii infracțiunii, conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe, săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere sau care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport, se pedepsește cu amendă de la 1050 la 1150 unități convenționale, muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani.

Potrivit art. 264¹ alin. (4) Cod penal, în vigoare la data stabilirii pedepsei, conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare, săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere sau care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport, se pedepsesc cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an.

Astfel, la stabilirea pedepsei se ia în considerare că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer, are la întreținere doi copii minori, este invalid de gradul II, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, că nu au fost constatate circumstanțe

atenuante și agravante, că acesta beneficiază de reducerea pedepsei conform prescripțiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, precum și de aplicarea prevederilor art. 10 alin. (1) Cod penal, potrivit căruia, legea penală care înlătură caracterul infrațional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, urmând a-i fi aplicată o pedeapsă non privativă de libertate, în condițiile art. 90 Cod penal.

3. Procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Botanica, Galina Balan, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 6 luni închisoare, cu executare.

Apelanta a invocat că instanța de fond i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă.

Ori, inculpatul, în repetate rânduri, a săvârșit conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, iar după privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, a comis o infracțiune similară, tamponând mașina poliției, situație care impune concluzia că procedurile legale anterior aplicate în privința lui, inclusiv sentința de condamnare cu aplicarea pedepsei cu muncă neremunerată și privarea de dreptul de a conduce s-au dovedit a fi măsuri neefective și care nu au condus la reeducarea acestuia, urmând a-i fi aplicată o pedeapsă mai severă, proporțională faptei prejudiciabile comise.

Mai mult, anterior în privința inculpatului, prin ordonanță a fost dispusă încetarea urmăririi penale pe temeuri de nereabilitare, cu aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal.

Totodată, acesta a executat pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, stabilită lui prin sentința judecătorească din 28.12.2017, iar termenul de 4 ani de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport nu a expirat.

La stabilirea pedepsei, instanța a omis prezența circumstanței agravante stabilită expres în art. 77 Cod penal - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, indicând că nu au fost stabilite asemenea circumstanțe.

Astfel, în situația în care inculpatul, pentru a treia oară urcă în stare de ebrietate la volanul mijlocului de transport, comite și un accident rutier, acesta nu și-a făcut careva concluzii.

La fel, instanța de fond eronat a aplicarea prevederilor art. 10 alin. (1) Cod penal, că legea penală care înlătură caracterul infrațional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale, ori conform art. 264 alin. (4) Cod penal, precum și art. 90 Cod penal, atât până la operarea modificărilor, cât și după, prevedea pedeapsa cu închisoare pe termen de până la 1 an, ce nu împiedica aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei.

Pe lângă aceasta, instanța eronat a indicat în sentință, în declarațiile inculpatului, că acesta ar fi comis fapta la intersecția str. Hâncești cu str. Dante Alighieri, de fapt infracțiunea fiind comisă la intersecția șos. Muncești cu str. Dante Alighieri.

În același timp, la stabilirea pedepsei, instanța de fond, nefondat, a luat în considerație faptul că acesta este invalid de gradul II, are la întreținere 2 copii minori, deoarece nici dizabilitatea din copilărie, nici cei 2 copii minori la întreținere nu sunt criterii care să oprească făptuitorul de la consumul de alcool, conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate cu grad avansat și fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Mai mult, acesta a condus automobilul fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, la ora 10.40, zi lucrătoare, fiind privat de dreptul de a conduce și a tamponat automobilul poliției.

3.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Valentina Bradu, a declarat apel suplimentar, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264¹ alin. (4), 85 Cod penal la 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Apelanta a indicat că instanța de fond a ignorat circumstanța agravantă prezentă, și anume, că inculpatul a comis o infracțiune similară, fiind condamnat prin sentința din 28.12.2017 la 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani și nu a executat pedeapsa complementară stabilită până la 16.01.2022 și care, potrivit art. 111 alin. (10) lit. e) Cod penal, constituie antecedent penal nestins, inculpatului urmând a-i fi aplicată pedeapsa prin cumul de sentințe, în temeiul art. 85 Cod penal.

Deci, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond greșit nu a aplicat prevederile art. 85 Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2019, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Ciobanu Igor, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. art. 264¹ alin. (4) Cod penal i-a fost aplicată pedeapsa de 3 luni închisoare.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugirea pedepsei complementare aplicate conform sentinței Judecătoriai Chișinău din 28.12.2017, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani 1 lună și 16 zile, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond, la stabilirea pedepsei, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante sau agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Ori, inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, prin sentința din 28.12.2017 fiind condamnat în baza art. art. 264¹ alin. (1) Cod penal la 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Potrivit rechizitoriului, acuzarea a constatat circumstanța agravantă – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară, însă instanța de fond a omis această circumstanță la stabilirea pedepsei inculpatului.

Deci, în corespundere cu prevederile art. 77 Cod penal, la stabilirea pedepsei urmează a fi reținută circumstanța agravantă – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară.

Astfel, din probele administrate rezultă că inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiind condamnat prin sentința din 28.12.2017 în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal la 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, totodată, fiind reținută și circumstanța agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară, circumstanțe care urmează a fi evaluate în procesul de individualizare a pedepsei, sub aspectul stabilirii modalității de executare a pedepsei.

Acest fapt se impune prin prisma art. 61 alin. (2) Cod penal, urmând a se constata dacă pedepsele aplicate anterior și-au atins scopul de corectare a inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și dacă noua pedeapsa va asigura realizarea scopului pedepsei penale.

Totodată, inculpatul anterior a fost judecat și, fiindu-i aplicate pedepse penale nonprivative de libertate sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, acestea s-au dovedit a fi ineficiente în vederea corectării lui și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni, fapt ce demonstrează că scopul pedepsei nu a fost atins, iar el nu și-a făcut careva concluzii, nu s-a corectat și nu s-a reintegrat în societate, ci a comis o infracțiune similară, corectarea lui fiind posibilă doar cu izolare de societate, ceea ce va constitui o pedeapsă echitabilă, de natură să aducă atingere scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal.

Prin urmare, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, inculpatului urmează a-i fi stabilită pedeapsa cu 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În același timp, potrivit informației prezentată de Biroul de Probațiune Râșcani, inculpatul a executat pedeapsa sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, la moment fiind la evidență cu pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport până la 16.01.2022.

Astfel, instanța de fond a omis să stabilească inculpatului pedeapsa definitivă în condițiile art. 85 Cod penal.

În împrejurările date, potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa aplicată urmează a fi adăugată pedeapsa complementară stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău din 28.12.2017, stabilindu-i pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani 1 lună și 16 zile.

5. Avocata Ludmila Bîrcă a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurenta a invocat că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului.

Instanța de apel a omis faptul că cauza a fost examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, că inculpatul a conștientizat acțiunile săvârșite, a recunoscut vina, s-a căit de cele comise și a conlucrat cu organul de urmărire penală.

Astfel, inculpatul a comis o infracțiune ușoară, iar ca circumstanță atenuantă a fost stabilită - recunoașterea vinovăției.

Totodată, în corespundere cu prevederile art. 77 Cod penal, instanța de apel a constatat prezența circumstanței agravante - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Însă, ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, de personalitatea inculpatului, care nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, anterior a fost judecat, având antecedente penale, fiind în stare de recidivă, nu a mers pe calea corijării, a comis o infracțiune din categoria celor ușoare, de prezența unei circumstanțe agravante și a unei circumstanțe atenuante, a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, se căiește sincer, scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, poate fi realizat și prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, dar cu suspendarea condiționată a acesteia.

Ori, nu se atestă careva impedimente la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului.

La fel, a fost stabilit că inculpatul este angajat în câmpul muncii, se caracterizează pozitiv, are la întreținere un copil minor, este invalid de gradul II, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, fiind întrunite suficiente motive pentru a-i aplica o pedeapsă cu închisoarea, cu suspendarea condiționată a executării.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală – s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii atacate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, în cazul în care în rechizitoriu este indicat că: *„Circumstanțe care agravează răspunderea...conform art. 77 Cod penal – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau alte fapte care au relevanță pentru cauză”*, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de

drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75, 85 alin. (1) și (3) Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că, în cazul care inculpatul a comis infracțiunea fiind în stare de ebrietate, anterior a comis infracțiuni similare, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, ce denotă că acesta nu a conștientizat gravitatea faptelor săvârșite, iar pedepsele aplicate s-au dovedit a fi ineficiente, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurentă, suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal, ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, persoana celui vinovat și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o

competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Ludmila Bîrcă, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2019, în privința inculpatului Ciobanu Igor XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 iulie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun